

START

Rok IV

Kraków, dnia 22 marca 1948

Nr. 12 (213)

Rozbudowa organizacji sportowych naczelnym zadaniem G. U. K. F.

NIE BURZYĆ, lecz rozbudowywać sport w oparciu o mocne podstawy moralne i materialne — oto dewiza zamierzonej pracy nowopowstałego Głównego Urzędu Kultury Fizycznej, naczelnej władzy organizacyjnej polskiego sportu i wychowania fizycznego młodzieży.

Zastępca dyrektora G.U.K.F. pułk. Stenberg, korzystając z okazji Walnego Zebrania Klubu Dziennikarzy i Publicystów Sportowych RP, przedstawił w krótkim zarysie zebraniem stołecznym dziennikarzom cele i zadania Głównego Urzędu Kultury Fizycznej oraz jego plan pracy na najbliższy okres.

Sport polski — mówił on — wymaga w nowej rzeczywistości gruntownej przebudowy strukturalnej. Przebudowa ta już rozpoczęła się, w szybkim tempie postępująca naprzód i doczeka się całkowitej realizacji prawdopodobnie jeszcze w rb. Zgodnie z ustawą sejmową z dnia 25. 2. br. powołana została ostatnio Rada Naczelna dla spraw młodzieży i kultury fizycznej jako największa instancja społeczna oraz Główny Urząd Kultury Fizycznej jako jej organ wykonawczy. G.U.K.F. zastąpi dotychczasowy PUWF. Otrzyma tylko szerzy i zmieniony nieco zakres działania z większymi możliwościami w dziedzinie planowania, inwestowania i kontroli.

Przy rozbudowie sportu masowego, na który położony jest największy nacisk w pracy naczelnych władz sportowych, zagwarantowany zostaje równocześnie dalszy rozwój sportu elitarnego i wyczynowego, którego istnienie jest również konieczne jak i sportu i wychowania fizycznego szerokiego mas młodzieży.

Istniejące dotychczas kluby sportowe nie będą w żadnym wypadku likwidowane. Przeciwnie — wszystkie one w oparciu o zorganizowane masy pracownicze, organizacje młodzieżowe miejskie i wiejskie — otrzymają daleko idącą i potrzebną pomoc materialną w postaci gotówki, sprzętu i inwestycji sportowych.

W dalszym ciągu swego przemówienia pułk. Stenberg przedstawił pokrótce najbliższe zamierzenia G.U.K.F. Na rok bieżący przewidziane są oprócz narodowych biegów na przełaj, które będą pierwszą wielką manifestacją sportową całej młodzieży, przeprowadzenie powszechnej obowiązkowej nauki pływania, wielkie ogólnopolskie święto sportowe wsi (22 lipca) oraz na szeroką skalę zakrojone igrzyska Zw. Zaw. W opracowaniu jest także regulamin oznaki sportowej (w kilku kategoriach) dla wszystkich sportowców i działaczy. Rok 1949 będzie początkiem realizacji długofalowego planu pracy.

Mówiąc o sprawach sportu reprezentacyjnego zast. dyr. G.U.K.F. oświadczył:

Będziemy ograniczać do minimum wyjazdy zagranicę, by nie kompromitować się słabymi wynikami. Sprowadzimy zato trenerów zagranicznych i wyszkolimy własne kadry trenerów i instruktorów specjalistów. Nie znaczy to, że nie będziemy w ogóle wyjeżdżać. Wzięliśmy udział w Igrzyskach Bałkańskich (maj — listopad 1948), pojeździliśmy na Olimpiadę, lecz tylko z niewielką ekipą zawodników, którzy swymi wynikami nas nie skompromitują. Poślemy tam natomiast naszych trenerów i obserwatorów, żeby nauczycieli się tam czegoś, może i pożytecznie pracować w kraju.

Naczelną zasadą naszą jest: wsołbrać w dziedzinie sportowej z bratnimi narodami słowiańskimi. Nasz kontakt z Zachodem musimy ograniczyć do względów politycznych oraz zbyt wielkich kosztów, pokrywanych cenami i bardziej w innych dziedzinach naszej gospodarki potrzebnymi dewizami.

Mimo 2-ch meczów na obcych boiskach

Cracovia na czele tabeli

Wisła remisuje z ZZK, Warta wygrywa z AKS-em w Chorzowie Ruch gromi ŁKS na jego boisku, Tarnovia przegrywa w Rybniku.

Druga niedziela mistrzostw ligowych obfitowała również w sensacje. Do największych z nich zaliczyć trzeba remis Wisły z ZZK w Poznaniu. Niedoceniani kolejarze poznań-

scy, którzy tydzień temu przegrali w Łodzi z jednym z kandydatów na outsidera Widzewem, potrafili skutecznie stawić czoła liderowi tabeli po pierwszej niedzieli, który... w re-

zultacie tego wyniku spadł na trzecie miejsce.

Najmilszą niespodzianką sprawiły dwie inne drużyny krakowskie, a to Cracovia i Garbarnia, zwyciężając 2 drużyny stołeczne: Polonię i Legię. Zwycięstwo Cracovii, drugie z rzędu na obcym boisku, jest tym cenniejsze, że wywalczone na przeciwniku, który za wszelką cenę chciał się zrehabilitować na oczach własnej widowni. To zwycięstwo daje Cracovii pierwsze miejsce w tabeli i szanse utrzymania się tam na dłużej, gdyż przeciwnikiem jej w następnym meczu będzie również niepokonany dotąd zespół Ruchu, obecny wiceleader tabeli.

Garbarnia „na szczęście” do wyników 1:0. Tydzień temu uległa jedną bramką Ruchowi, obecnie zaś jedną bramką znowgła warszawską Legię.

Zwolenicy Tarnovii muszą przeżyć gorzki zawód, jaki sprawiła Tarnovia wynikiem przeciw Rymerowi, który znów identycznie „skwitował” swoją porażkę z AKS-em sprzed tygodnia. Także Widzew, wygrywając tydzień temu jedną bramką z ZZK, przegrał obecnie z różnicą jednej bramki w Bytomiu, — natomiast Warta wygrywając w Chorzowie, wyrównała również stosunek bramek na 4:4.

Tak, jak pisaliśmy tydzień temu, nie ma więc w lidze „pewniaków”. Każda niedziela przynosi nowe sensacje i nowe przeprognozowania w tabeli, która po 2-ch niedzielach mi-

strzowskich ma obecnie następujący wygląd:

1. Cracovia	2	4	7:2
2. Ruch	2	4	8:3
3. Wisła	2	3	7:1
4. AKS	2	2	5:4
5. Legia	2	2	3:2
6. Garbarnia	2	2	1:1
7. Rymer	2	2	3:3
8. Warta	2	2	4:4
9. Widzew	2	2	5:5
10. Polonia (Byt.)	2	2	3:4
11. Tarnovia	2	2	2:4
12. ZZK	2	1	4:5
13. ŁKS	2	0	4:9
14. Polonia (W-wa)	2	0	2:11

*

Z uwagi na nadchodzące Święta Wielkanocne oraz na pierwszy nasz mecz międzypaństwowy w dniu 4 kwietnia w Bułgarii, rozgrywkę mistrzowskie będą wznowione dopiero w dniu 11 kwietnia. Przez ten czas, a dokładniej mówiąc, w nadchodzącą niedzielę i poniedziałek, będą gościć na naszych boiskach człowe zespoły zagraniczne.

W Krakowie grać będzie Sleska Ostrava przeciw Cracovii, a Zilina przeciw Wisła, w Warszawie Nusie (Praga) grać będzie w pierwszym dniu przeciw Polonii, a w drugim przeciw Legii, — w Poznaniu Cechie Karlin zmierzy się przez oba dni z Wartą, na Śląsku Haladas (Węgry) grać będzie przeciw AKS-owi, a Zilina przeciw Ruchowi i w Łodzi przeciwnikiem ŁKS-u będzie TSS Tmava. Rewia więc, jak widzimy i znakomita i wielobarwna.

Parpan najlepszy na boisku w meczu:

Cracovia-Polonia W-wa 5:2 (1:1)

Warszawa (tel. wł.). Nie tylko lepsza technika, ale i przede wszystkim forma kondycyjna zawodników Cracovii predystynowały ich na zwyciężące spotkanie z Polonią, która już tydzień temu w Krakowie ujawniła duże luki kondycyjne. Cracovia, choć straciła pierwszą bramkę i choć przy stanie 3:1 musiała przetrzymać napór polonistów była ciągle drużyną, która nadawała ton grze. Od pierwszych chwil meczu imponowali biało-czerwoni widowni płynnością zagrań, zrozumieniem zespołowej gry i skutecznością akcji. Mieli przy tym w swoim gronie najlepszego gracza na boisku Parpana, który nie tylko zaszachował wewnętrzną trójkę napadu Polonii, wygrywając z reguły wszystkie pojedynki (zwłaszcza „główkowe”) ale w dodatku dwoma dalekimi bombami z rzutów wolnych wyraźnie zadecydował o wyniku. W napadzie Cracovii wyróżnili się Bobula i Różankowski — a w defensywie Rybicki.

Z pokonanego zespołu najlepszym był prawoskrzydłowy Jaźnicki, strzelec obu bramek, Brzozowski w pomocy oraz dobry taktyk Giewartowski w obronie. Dobrą notę Borucha ostabia znacznie puszczenie 2-ch bramek z dalekich rzutów wolnych.

JAK PADAŁY BRAMKI?

Prowadzenie dla Polonii zdobył w 10-tej minucie Jaźnicki. W 11 minut później po dobrej centrze Bobuli Różankowski II zdobył „główką” wyrównanie. Po zmianie stron już w 4-tej minucie Parpan z rzutu wolnego zdobył prowadzenie dla Cracovii, a w kilka minut później Szewczyk podwyższył na 3:1. Kilkunastominutowy napór Polonii przyniósł jej drugą bramkę. Ten „zryw” wyczerpał zupełnie polonistów, którzy oddali inicjatywę biało-czerwonym. Znow Parpan z dalekiego rzutu wolnego i Różankowski wolejem w ostatniej minucie meczu ustalili wynik zawodów, jakie sędziował Przybysz (Poznań).

Jakubik bohaterem spotkania

Garbarnia—Legia 1:0 (0:0)

Gdyby wynik tego spotkania brzmiał 15:13 na korzyść którejś z drużyn to wtedy odzwierciedliłby ilość tzw. „muruwanych” sytuacji podbramkowych, w których w normalnych warunkach padają bramki.

Foryszewskiego spowodowało kontuzję tego zawodnika już przed przerwą i kilkunastominutową nieobecność na boisku, a po przerwie los Foryszewskiego podzielił Nowak, sfaulowany brzydko w momencie

szewski zmuszony był po raz drugi opuścić na kilka minut teren walki. I tutaj pochwała pod adresem zawodników Garbarni. Nie dali oni ponieść się nerwom i nie rewanzowali się przeciwnikowi, ignorując tym samym prowokacyjne zaczepki.

O bohaterze spotkania, bramkarzu Garbarni powiedziano już, że jemu Garbarnia ma w lwiej mierze do zadziwienia zwycięski wynik i pierwsze zdobyte punkty w mistrzostwie. Ze zwycięskiej drużyny wyróżnić by trzeba jeszcze obu obrońców, a zwłaszcza Sliwę, oraz Nowaka w napadzie, który pilnowany był jednak pieczołowicie przez Szczurka, asekurowanego nawet często przez obu obrońców i nie mógł błysnąć pełnią swojego talentu.

O pomocy Garbarni można powiedzieć tyle, że poza pracowitością odznaczała się niesłychaną... uprzejmością: z reguły bowiem pomocnicy

W napadzie Garbarni pod nieobecność Ignaczaka debiutował na lewym skrzydle — Żolubak. On tyle napsuł piłek, ile tylko można było. Przy takiej grze skrzydłowego doskonale zapowiadający się (skłonność do przebojów) Foryszewski odcięty był od reszty partnerów, gdyż Nowak był zablokowany, a prawa strona — Skrzyński — Parpan gubiła się w hyperkombinacjach i w nieproduktywnej grze wszere.

W drużynie Legii na pierwszy plan wybił się prawy pomocnik Waśko. On jeden dźwigał na sobie ciężar ofensywy, wystawiając dokładnie piłki do własnego napadu i nie zapominając nawet o dalekich, a często nawet groźnych strzałach na bramkę Jakubika.

Szczurek wypominał się już po 70 minutach gry i ograniczył się wówczas do roli trzeciego obrońcy. Lewy pomocnik Drabiński poza ostrością niczym innym się nie wyróżnił.

Z napadu legionistów wiele obiecywano sobie po Mordarskim, który w Krakowie stał się już — ze względu na dyskwalifikację i natychmiastowe „odwieszenie” popularny i który przecież pochodził z naszego miasta. Ani on, ani czwórka jego partnerów w linii ofensywnej Legii nie zdała egzaminu, jeśli chodzi o strzały, a próbowała wielokrotnie i bezskutecznie sforsować ładną i płaską, lecz nie produktywną wobec zdecydowanej postawy Garbarni gra. Najgroźniejszym był tu Oprych. W linii obrony drużyny warszawskiej Serafin zbyt często uciekał się do nie dozwolonych trików, a jego partner po prawej stronie zbyt kurczowo trzymał się linii bramkowej.

PRZEBIEG GRY:

Gdyby sędził po początkowych minutach, to należałoby wyciągnąć

Wszystkim naszym PT Współpracownikom
Korespondentom
Czytelnikom
i Sympatykom

„Wesołego Alleluja”

Życzy Redakcja

„Start”

Ze tak się nie stało i że jedna bramka, w dodatku z karnego, zadecydowała o wyniku spotkania i losie 2 punktów mistrzowskich, to zasługa w pierwszym rzędzie brawurowo i szczęśliwie broniącego Jakubika, oraz niewiele ustępującego mu w szczęściu a natomiast znacznie w brawurze, Skromnego, w niezdecydowaniu dziesiątki napastników itd.

Mecz należał do rzędu bardzo denerwujących; blisko 70 minut trzeba było czekać na bramkę, choć — jak już wspomniano — sytuacji do jej strzelenia było mnóstwo. Mecz przy tym był w miarę zbliżania się ku końcowi zawodów coraz ostrzejszy i tylko energicznej postawie sędziego Walczaka (Łódź) należy zawdzięczać, że ostrość nie przybrała groźnych rozmiarów. Winę takiego stanu rzeczy przypisać należy legionistom, a zwłaszcza ich lewemu pomocnikowi Drabińskiemu. Ostre wejście w

K. S. Cracovia **Stadion własny**

W niedzielę 28 marca i w poniedziałek 29 marca
(Święta Wielkanocne)

Międzynarodowe zawody piłkarskie
SLEZKA OSTRAWA — CRACOVIA

Początek o godzinie 16-tej

oddawania strzału z najbliższej odległości, za co sędzia słusznie podyktował rzut karny przeciw drużynie warszawskiej oraz powtórnie Fory-

szewski podawał piłkę przeciwnikowi, od czasu do czasu spotykając się z rewanzem ze strony pomocników Legii.

wniosek, iż obie drużyny zademonstrują wysoki poziom gry. Tempo jest żywe, a ładnie kombinujący atak wojskowych, przypomina miejscami dobrą krakowską szkołę. Garbarnia poczyna sobie także równie dobrze i stąd zmieniające się ustawicznie sytuacje podbramkowe. W 11-tej minucie, po dobrym zagroeniu prawej strony Garbarni, piłkę otrzymuje Nowak i nie trafia do bramki, a obok niego znajdujący się Foryszewski przestrzelił w najbliższej odległości, mając już pustą świątynię przeciwnika, gdyż Skromny wybiegł do Nowaka. Bramkarz Legii wypisuje się 2 minuty później obroną strzału Parpana. Daleko efektywniejszy jest jednak popis Jakubika, po dobrej centrze Mordarskiego, strzela bowiem Cyganik ostro z najbliższej odległości, a bramkarz Garbarni, efektywną robinsonadą oddala niebezpieczeństwo. Atakom Garbarni brak siły bojowej, gdyż „zastopowany” całkowicie Parpan, nie może uwolnić się od czulej asysty, a Foryszewski nie ma oparcia w skrzydłowym. W jednym z groźnych ataków na bramkę warszawską doznaje lewy łącznik Garbarni kontuzji i musi opuścić boisko, co stanowi handi-cap dla legionistów przejmujących na jakiś czas inicjatywę. W tym czasie Jakubik dwukrotnie interweniuje brawurowo, broniąc strzał z najbliższej odległości i zdobywając sobie uznanie widzów. Bramkarz Legii jest dużo szczęśliwszy, gdyż w beznadziejnej sytuacji po dalekiej bombie Laslewicza wyręcza go słupek w obronie — zdawałoby się nieuchronnej bramki.

Pod koniec pierwszej połowy widać na Legii wyraźne zmęczenie, które jednak mija z chwilą, gdy drużyna warszawska rozpoczyna grę po przerwie. Już w 4-tej minucie Oprych strzela ostro, a później Górski i Szafarski zamieniają z daleka Jakubi-

ka, w kontrataku Foryszewski mając dogodną pozycję, zwleka z oddaniem strzału i umożliwia interwencję obrońcy, powodując słaby strzał obrońcy przez Skromnego.

W 23-ciej minucie pada jedyna bramka zawodów: Nowak otrzymawszy dobre podanie Foryszewskiego idzie na przebój, mija źle ustawionych obrońców Legii i w chwili, gdy znajduje się na kilka metrów od bramki w sytuacji dogodnej do strzału, podcina go z tyłu Drabiński, faulując przytem brzydko. Sędzia zarządza rzut karny. W szeregach Garbarni widać zdenerwowanie. Wygląda na to, iż jedynastka nie ma komu powierzyć oczekiwania tak decydującego rzutu. Przy piątce jest m. in. Zolubak, co absolutnie nie budzi zaufania u sympatyków Garbarni. Ktoś woła głośno: „Jakubik!”, w istocie bramkarz Garbarni wędruje na pole przeciwnika, ale tam już dokonano wyboru strzelca, jest nim Foryszewski. Strzela on płasko, jednak dość słabo w lewy róg bramki, — Skromny robinsonnając odbija piłkę, ale Foryszewski dostaje pod nogi odbitą piłkę i strzela nieuchronnie. Okazuje się, że kontuzja, jaką Nowak odniósł przy starciu z Drabińskim, zmusza środkowego napastnika Garbarni do kilkamastominutowego pauzowania. Garbarnia gra w 10-tkę, a w chwili potem nawet i w 9-tkę, gdyż Foryszewski ponownie musi (na skutek kontuzji) opuścić na jakiś czas boisko. W tym okresie Legia „łapie długi oddech”, lecz jedynie 4 rzuty różne, 2 ostre strzały obronione przez Jakubika i bomba Mordarskiego tuż nad poprzeczką, są wynikiem tej przewagi. Pod koniec zawodów Garbarnia wzmacnia defensywę, nie uciekając się jednakże do gry na czas i utrzymuje zwycięski wynik dla siebie. (h. s.)

Rymer-Tarnovia 3:0 (2:0)

Rybnik (tel. wł.). Fuzja Rymera ze „Silesią” (Paruszowie) wzmocniła znacznie szeregi drużyny rybnickiej. Pozyskano m. in. doskonałego napastnika, Dziubę, który w meczu przeciw Tarnowii zapisał się na listę

strzelców 2-ma bramkami. Trzecią zdobył Pierzchała. Tarnowianie byli zespołem równorzędnym w polu — jednak akcją ich napadu brak było wykończenia. Najlepiej z ich drużyny był internacjonal Barwiński

Najlepszy team dnia

Z pośród 154 piłkarzy, biorących udział w 7 meczach o mistrzostwo Ligii w tą niedzielę najlepszy team dnia miałyby następujące zestawienie:

- Jakubik (Garbarnia)
- Barwiński (Tarnovia) Włodarczyk (ŁKS)
- Waśko (Legia) Parpan (Cracovia) Janik (Rymer)
- Jaźnicki (Polonia W.) Gracz (Wisła) Kohut (Wisła) Cieślak (Ruch)
- Wiśniewski (Polonia Byt.)

Tabela strzelców ligowych

W dwóch niedzielach rozgrywek mistrzowskich zdobyto ogółem 58 bramek a na liście strzelców znajdują się następujący zawodnicy:

Aiszer (R), Gracz (W) i Rożankowski po 3; zaś po 2 bramki zdobyli: Parpan (Cr), Wandas (W), Poświat (Cr), Gendera (Warta), Przczerka (R), Cyganik (L), Janeczek (ŁKS), Spodzieja (AKS), Fornalczyk (Widz), Cichocki (Wid), Polka (ZZK), Jaźnicki (P. W.), Dziuba (Rym), Gendera (War).

Po 1 bramce uzyskali: Rupa (W), Oprych (L), Roik II (T), Roik III (T), Cholewa (AKS), Kalus (AKS), Marciniak (Widz), Anioła (ZZK), Błasiak (ZZK), Wiśniewski (P. B.), Foryszewski (G), Szewczyk (Cr), Kohut (W), Pierzchała (Rym), Czapczyk (War), Smólski (War), Muskala (AKS), Kubiński (R), Olsza (R), Cebula (R), Baran (ŁKS), Łącz (ŁKS), Matias (P. B.), Pochopiń (P. B.).

J. Daniel Krzeptowski zwycięzcą czwórmeczu o memoriał śp. Br. Czecha

Od czwartku rozgrywano w Zakopanem zawody narciarskie o memoriał śp. Bronisława Czecha, na które złożyły się: bieg płaski na 16 km, bieg zjazdowy, slalom i konkurs skoków.

Już od pierwszego dnia zawodów jasnym się stało, że walka o pierwsze miejsce rozegra się pomiędzy dwukrotnym zdobywcą memoriału i mistrzem Polski w biegu na 18 km STEFANEM DZIEDZICEM, a jednym z najlepszych naszych narciarzy zwłaszcza w skokach, Danielem Krzeptowskim.

Ci dwaj zawodnicy zajęli pierwsze miejsca w biegu na 16 km, rozegranym w czwartek na trasie wysoko-górskiej, prowadzącej z Kuźnic na Kalatówki, na Kondratów, stąd na Goryczkową i Świnicką do doliny Goryczkowej pod Zakosy i z powrotem do Kuźnic. Warunki na trasie były ciężkie ze względu na mokry śnieg oraz ze względu na wiatr i śnieżyce. Daniel Krzeptowski startując z nr 18 w bardzo krótkim czasie minął wcześniej startujących i po 10 km musiał sobie torować trasę, co tak wyczerpało jego siły, że w rezultacie oddał zwycięstwo w ręce Dziedzica, który zajął pierwsze miejsce z czasem 1,21,50, 2) Krzeptowski 1,23,08, 3) Kwapien Tadeusz (Wisła) 1,27,57, 4) Skupień (SNPTT), 5) Borych (SNPTT), 6) Bukowski (Wisła), 7) Karczmarczyk (AZS Kraków), 8) Słocka (SNPTT), 9) Kobyłański (Wisła), 10) Zięba (HKN).

Ze względu na silną śnieżyce szalejącą w Zakopanem w piątek bieg zjazdowy odbył się do dnia następnego tj. do soboty, w którym to dniu rozegrano na trasie FIS II z Kasprowego Wierchu bieg zjazdowy, a w dwie godziny później w „Suchym Złobiu” slalom.

W obu tych warunkach zwyciężył nasz najlepszy zjazdowicz o „miejsczyk” — J. MARUSARZ, uzyskując w biegu zjazdowym wynik 3,24,05 m, a w slalomie łączną sumę czasu za oba przejazdy 1,47,03, przy czym czas drugiego przejazdu 59,05 był „rekordem dnia”.

Zacięta walka pomiędzy Krzeptowskim a Dziedzicem znalazła swój wyraz w biegu zjazdowym, gdzie obaj zawodnicy uzyskali identyczny czas: 3,38,35. Regulamin przewiduje, że w takim wypadku pierwszym w kolejności jest wcześniej startujący, w tym więc wypadku drugie miejsce przyznano Krzeptowskiemu, a trzecie Dziedzicowi. Czwartym w biegu zjazdowym był J. Ciaptak-Gasienica (SNPTT) 3,41,5, 5) St. Wawrytko II (SNPTT) 3,43,6, 6) Stanisław Karpiel (HKN), 7) Józef Klamerus (Wisła), 8) Paweł Gut-Szczerba (AZS Kraków), 9) Chrobak (Wisła), 10) Rój (Wisła).

W slalomie Krzeptowski zajął czwarte miejsce, uzyskując łączny czas przejazdu 2,26,8, a Dziedzic szóste 2,33. Pomiędzy nich wdarł się zawodnik Karczmarczyk (AZS Kraków), a drugie i trzecie miejsce zajął J. Ciaptak-Gasienica i Wawrytko II.

W niedzielę, w ostatnim dniu czwórmeczu, rozegrano konkurs skoków.

Z 34 zawodników zgłoszonych stanęło na starcie 21, sklasyfikowano 20 zawodników. Każdy z zawodników oddał trzy skoki, z których dwa najlepsze zaliczone były do konkursu. Skoki zainaugurował wielokrotny mistrz Polski w tej konkurencji St. Marusarz, uzyskując w pięknym stylu długość 70 m, na zakończenie zaś ustanowił nowy tegoroczny rekord skoczni i rekord powojenny z wynikiem 78 m.

Najdłuższy skok w konkursie od-

dał Daniel Krzeptowski 59 m (w drugim skoku), co łącznie z długością pierwszego skoku 58 m dało mu zwycięstwo z łączną notą za konkurs skoku 218,1. Drugie miejsce w konkursie skoków zdobył J. Ciaptak-Gasienica, skoki: 58 i 58 m — nota 210,2, 3) St. Karpiel (HKN) skoki: 52,5 i 54 — nota 200,5, 4) Dziedzic, skoki: 52,5 i 55 — nota 193,9, 5) Władysław Rój, 6) Jan Klamerus, 7) Gasienica Józef, 8) Wawrytko II, 9) Szeliga, 10) Szuber, 11) Karczmarczyk (AZS Kraków).

Ogólna klasyfikacja czwórmeczu

Czechosłowacja — Polska 57:33 (28:18)

Rozegrano w sobotę w sali polskiej YMCA w Warszawie między państwowe spotkanie w piłce koszykowej panów Czechosłowacja—Polska zakończyło się zwycięstwem gości 57:33 (28:18). Zawody poprzedziło odegranie hymnów narodowych obu państw oraz wymiana proporczyków. Po krótkim przemówieniu powitał delegata PZPR Pachli i kpt. drużyny czeskiej Fleischingera przystąpiono do gry.

Już w pierwszych minutach Polacy zdobywają prowadzenie 4:0 ze strzałów Bartoniewicza. Czesi jednak szybko wyrównują a następnie uzyskują prowadzenie 10:4 i mają już wyraźną przewagę do końca meczu. W drużynie polskiej zawodnia przede wszystkim dyspozycja strażów (na 15 rzutów wolnych Polacy wykorzystali tylko 5) podczas gdy Czesi w 14 rzutach zdobyli 11 punktów. Natomiast w polu drużyna polska grała dobrze. W pierwszej połowie meczu Polacy nie kryli dostatecznie przeciwników co wykorzystywali natychmiast doskonale i z każdej pozycji strzelający zawodnicy czescy. Po przerwie krycie w drużynie polskiej poprawia się wyraźnie jednak strzały w dalszym ciągu zawodzą.

Drużyna czeska zademonstrowała bardzo wysoką klasę, zawodnicy doskonale kryli nie dopuszczając Polaków do strzału. Poza tym Czesi wykazali bardzo dobrą kondycję oraz zwody ciałem. Najlepszym zawodnikiem w drużynie zwycięzców był Mrzek. W drużynie polskiej wyróżniali się Maleszewski na obronie — najlepszy z całego zespołu oraz Bartoniewicz w ataku. Należy zaznaczyć, że w drużynie polskiej Ulatowski i Bartoniewicz grali przez cały czas meczu bez zmiany u Czechów zaś Mrzek.

Składy drużyn: CZECHOSŁOWACJA: Simacek, Chlup, Mrzek, Kolar, Kolar, Stanacek, Skerzik, Krepek, Toms.

POLSKA: Ulatowski, Maleszewski, Bartoniewicz, Pawlak, Grzechowiak, Jarczyński, Urbanowicz, Pyłowski, Kolański.

Punkty dla Czechosłowacji zdobyli: Mrzek 21, Kolar 12, Kozak 10, Simacek 6, Chlup, Stanacek, Benacek i Toms po 2.

Dla Polski: Bartoniewicz 14, Maleszewski 8, Kolański 6, Grzechowiak 3, Pawlak 2.

Sędziowali Szeremeta (Polska) i Lonsky (Czechy). Widzów ponad 1.500 osób.

Praga — Warszawa 70:24 (28:11)

Warszawa (tel. wł.). W niedzielę koszykarze czescy, występujący pod firmą Pragi, rozgromili zespół Warszawy, demonstrując — tak jak w sobotę — wysoki poziom, pierwszorzę-

na podstawie wyników biegu płaskiego, biegu zjazdowego, slalomu i skoków przedstawia się następująco:

1) Krzeptowski — nota za bieg płaski 1,73, za bieg zjazdowy 0,0, za slalom 18,58, za skoki 219 = 56,21, 2) Dziedzic — 0,0 + 0,0 + 26,25 + 46,1 = 72,35, 3) J. Ciaptak-Gasienica — łączna nota 99,41, 4) Wawrytko II — 125,12, 5) Karczmarczyk — 134,82, 6) Kwapien (Wisła), 7) Rój (Wisła), 8) Jan Klamerus (Wisła), 9) Zięba (HKN), 10) Józef Klamerus (Wisła).

Drużynowo pierwsze miejsce zdobył SNPTT przed Wisłą i HKN.

odne krycie i skuteczne strzały. Strzelcami dla drużyny warszawskiej byli: Bartosiewicz (14), Popiołek (8) oraz Urbanowicz i Jamecki po 1.

Polska — Czechosłowacja 3:0 w szermierce

W Zakopanem rozegrano między narodowe zawody szermiercze, które wykazały, że Polacy „ciąć jeszcze umia”. Ekipa polska odniosła ładną zwycięstwo, bijąc przeciwnika w stosunku 3:0, zwyciężając we wszystkich konkurencjach, a mianowicie: florecie pań — 10:6, szpadzie panów — 11:5 i szabl panów — 10:6. Z pań wyróżnić należy Czeszkę Sedivę, która nie przegrała ani jednej walki. W szabli panów zawodnik polski Foght przegrał jedynie z Sokelem, odnosząc poza tym same sukcesy. Na dobry poziom naszych szermierki i szermierzy wpłynął niewątpliwie długotrwały obóz treningowy w Zakopanem, gdzie znajdowali się oni pod dobrą i fachową opieką. Zakopaniecy wczasowicze mieli możliwość przekonać się o tym, obserwując ich ranne biegi treningowe dookoła „Staszczówki” na Krupówkach.

ŁKS — Tęcza 8:8

W meczu finałowym o drużynowe mistrzostwo Polski w boksie, leader tabeli i „muruwany” kandydat na mistrza — ŁKS zremisował z lokalnym przeciwnikiem Tęczą. ŁKS przystąpił do zawodów z rezerwowymi pięściarzami bez Kamińskiego, Pawiaka, Marcinkowskiego i Niewadzila, licząc podopieczni na pewne zwycięstwo. Wyniki poszczególnych walk przedstawiają się następująco: w w. muszej Bednarek (T) zwyciężył w. o. z powodu braku przeciwnika; w k. o. w III rundzie nad Rychtelakiem (ŁKS). W półciężkiej Pisarski (ŁKS) wypunktował młodą Markiewicz (T). W ciężkiej Żyjs (ŁKS) wypunktował Jaskółę (T). Jaskółę dostał napomnienie na bicie głową.

Sędziował w ringu mgr Kowalski (Poznań), na punkty Łatowski (Poznań), Rozmarynowski (Pomorze) i Sudański (Warszawa). Widzów 2 tysiące.

Warta — MKS 7:9

Poznań (tel. wł.). Z 8 przewidzianych walk w meczu bokserskim o drużynowe mistrz. Polski odbyło się jedynie 5 (w pozostałych „brakło” przeciwników).

WISŁA—ZZK 1:1 (0:1)

Poznań (tel. wł.). Opromieniona wysokim zwycięstwem nad Polonią, wyjechała Wisła do Poznania, jako leader tabeli na mecz mistrzowski z ZZK, stającym niejako bez szans do tej walki. Rzeczywistość wykazała jednak zupełnie co innego. Gdyby nie nerwowość całej drużyny, a zwłaszcza napadu, oraz gdyby nie pewna niewłaściwa we własne siły, kolejarze poznańscy mogliby nie oddać do końca zdobytego w pierwszej połowie prowadzenia. Inna rzecz, że drużyna krakowska, choć obok doskonałych punktów jak Gracz, Kohut, Legutko, miała i b. słabe (Rupa, Pichol), to jednak jako całość przewyższała swego przeciwnika pod każdym względem najmniej o klasę.

Mecz był ciekawy i bardzo denerwujący. W pierwszych minutach

mógł ZZK zdobyć bramkę, ale Biaśes zwlekając z oddaniem strzału, ułatwił Jurowiczowi interwencję. W 21-szej minucie po dobrej akcji środkowej trójki piłkę otrzymał Polka i bliskim strzałem zdobył prowadzenie, ustalając zarazem wynik do przerwy.

W 3-ciej minucie po przerwie padło wyrównanie, którego autorem był Kohut. Coraz wyraźniejsza przewaga techniczna i kondycyjna drużyny krakowskiej dała jej w efekcie dłuższe obciążenie bramki poznańskiej w końcowych minutach meczu, nieznacznej jednak cyfrowo na skutek niezaradności lewej strony napadu oraz doskonałej obrony Gołębiewskiego, który wraz z Tarką w pomocy oraz Polką w napadzie był najlepszymi z jedynastki ZZK.

Warta-AKS 4:2 (1:1)

Chorzów (tel. wł.). Po przegranej z Wisłą zrehabilitowała się Warta — zwyciężając w Chorzowie tamtejszy AKS 4:2. Zespół poznański, nie posiadający żadnych słabych punktów, grał doskonale w linii ataku, gdzie prym wodził tym razem Ruchły Gendera, strzeląc 2 bramki. Chorzowianom nie starczyło sił w drugiej połowie zawodów, — ich pomoc „spu-

chła” wtedy i Warta zapanowała na boisku, demonstrując szereg szybkich i dobrze przemyślanych akcji.

Na pochwałę zasługują obustronne ambicje i naogół fair gra; żywe tempo i 6 bramek były „osłodą” dla tutejszej widowni za gorzyc porażki AKS-u. Bramki dla Chorzowian zdobyli: Spodzieja i Muskala — dla Warty: Gendera (2), Czapczyk i Smólski.

RUCH—ŁKS 7:3 (5:1)

Łódź (tel. wł.). Jakkolwiek wynik tych zawodów mówi sam za siebie stwierdzając wysoką przewagę drużyny śląskiej i jakkolwiek przewaga techniczna zespołu śląskiego była istotnie duża to jednak o tak wysokim pogromie drużyny ŁKS-u zdecydowały 2 czynniki: 1) rozmożliwy teren, na którym lżejsi, bardziej szybcy i lepiej postawieni technicznie piłkarze Ruchu, stosując przy tym grę dalekich półgórnych przejazdów bezwzględnie lepiej się czuli i 2) moment załamania psychicznego u łodzian, gdy w 33-ciej minucie gry, przy stanie 2:1 Baran nie uzyskał rzutu karnego, strzelając obok bramki. W ciągu następných 10 minut padły wówczas 3 bramki dla Ruchu, których odrobic już nie można było tym bardziej, że w linii atku ŁKS-u zawiadła zupełnie prawa strona: Baran — Hoggendorf.

Bardzo dobrze spisywał się natomiast bramkarz ŁKS-u Szczyrzyński oraz Włodarczyk w obronie. Oni dwaj byli jedynie jaśniejszymi punktami zespołu, który po 2-ch meczach znalazł się nagle u dołu tabeli.

W drużynie Ruchu najlepszą częścią był lotny i dobrze strzelający atak. Cieślak nie miał tym razem szczęścia w strzałach i z 7-miu zdobytych bramek ani jednej nie zapisał na swoje konto. Dla Ruchu bramki zdobyli: Aiszer (3), Cebula, Przczerka, Kubiński i Olsza (z karnego) — dla ŁKS-u: Janeczek, Baran i Łącz.

Sędzia Dabert (Poznań) sprzeciwił się wnioskowi kapitanów obu drużyn o rozegranie w miejsce zawodów mistrzowskich meczu towarzyskiego (ze względu na fatalny teren) i uznał boisko za zdane do rozegrania zawodów o mistrzostwo.

Polonia (Bytom) - Widzew 2:1 (2:0)

Bytom (tel. wł.). Gdyby nie doskonała gra bramkarza Widzewa, Uptasa, Polonia odniosłaby wyższe zwycięstwo, będąc drużyną szybszą i bardziej wyrównaną. Łodzianie — o próżne ambicje i niezłej kondycji — utępowali gospodarzom, toteż gra toczyła się przy dość znacznej przewadze miejscowych. Zdobyli oni już

przed przerwą 2 bramki ze strzałów Matjasa i Pochopina, którym pokonani przeciwstawili jedną (Cichocki).

W zwycięskiej drużynie na wyróżnienie zasługują lewa strona napadu: Kulawik — Wiśniewski. Ten ostatni zwłaszcza powinien zostać wypróbowany przez kapitana związkowego PZPN. (jm.)

Problem środkowego napastnika

nie rozwiązany

Za dwa tygodnie gramy już pierwszy mecz międzypaństwowy przeciw Bułgarii. Z 7 meczów, przewidzianych terminarzem spotkań, Bułgaria będzie pierwszym przeciwnikiem o tyle jeszcze groźniejszym, że grającym na swoim terenie. Groźniejszym jeszcze na skutek tego, że — powiedzmy sobie to szczerze — wcześniejszy termin zastaje nas absolutnie nie przygotowanymi. Jeśli tu i ówdzie wyzyskano w mniejszej, czy większej skali zimowy okres na przygotowanie kondycyjne, to jednak na ogół z kondycja naszych piłkarzy na początku sezonu jest źle. Jedenastka mistrza Polski z r. 1946, zespół Polonii (W-wa), wykazał pod tym względem duże braki w pierwszym meczu mistrzowskim przeciw Wiśle — mistrz Polski z r. ubiegłego Warta, ustępowała znacząco kondycyjnie swojemu zwycięzcy, drużynie Cracovii, nie zachwycały kondycyjną formą ani Ruch, ani Garbarnia, ani Legia, ani Polonia (Bytom), ani Widzew, ani ZZK itd.

Ale to jeszcze nie „komplet” zmar-twień kpt. związkowego. — Już poprzednio pisałem, że dobrze byłoby, gdyby kpt. związkowy dla wzmocnienia przyszłych „repów”, udał się na mecz mistrzowski Cracovia — Warta w Poznaniu. P. Alfus wolał sprawdzić formę wiślaków i poloni-istów i — jak to sam przyznał — nie wiele mu z tego przyszło. Nie wiele również podstaw do kwalifikacji dał mu mecz czwartkowy:

TEAM A—TEAM B

Tu wyłoniła się zasadnicza sprawa: komu powierzyć kierownictwo napadu? Z przewidzianych w czasie tego meczu treningowego trzech środkowych napastników, żaden nie zdał egzaminu. Ani Alszler, ani Gruner, ani Cebula (grający zresztą w swej drużynie na pozycji łącznika), nie potrafili sprostać zadaniu; — co więcej, sądząc z ich gry, nie można nawet przypuszczać, iżby w niedalekiej przyszłości można właśnie ich wymienić jako kierowników kwintetu ofensywnego.

A więc kto? — Bynajmniej nie z lokalnego patriotyzmu, ale na podstawie relacji własnego korespondenta z meczu Warta—Cracovia, potwierdzonej zresztą relacjami korespondentów innych pism, układających również „najlepsze jedenastki dnia”. Z 7-miu środkowych napastników najlepiej spisał się w ub. niedzielę Szewczyk. Jego właśnie należało w Krakowie wypróbować, dając mu po bokach łączników takich jak Gracz, czy Cieślak, włączyć nawet Baran i Gracz.

Przypuszczalnie kpt. związkowy wypróbuje jeszcze koncepcję trójki środkowej: Baran — Gracz — Cieślak.

W chwili może, gdy piszę te słowa, trudno mi jeszcze powiedzieć o ewentualnym „reaktywowaniu” Nowaka, który w Chorzwie wraz z całym napadem Garbarni wypadł na ogół słabo. Nie mniej jednak nie można pominąć środkowego napastnika Garbarni a nawet i środkowego napastnika Wisły Kohuta, skoro dotychczasowe koncepcje ze ślązakami na tej pozycji zawodzą na ogół.

Najpoważniejszym kandydatem, o którym wspominałem już poprzednio, to właśnie środkowy napastnik Warty: Czapczyk. Jestem przekonany, że w Katowicach da mu kpt. związkowy pierwszeństwo przed wszystkimi dotychczasowymi kandydatami tym bardziej, że z gry jego w czasie meczu przeciwko AKS-owi będzie mógł p. Alfus wyciągnąć odpowiednie wnioski. W ogóle, napad nasz wydaje się być jak zwykle zresztą największą bolączką.

dzieja. Na lewym łączniku Cieślak. Za to lewoskrzydłowego „ani na lekarstwo”. Bobula, który tak dobrze wypadł w zawodach klubowych zawodzi na ogół w meczach reprezentacyjnych — a szkoda! Skrzydłowy Cracovii ma wszystkie dane, by obsadzić na dłuższą metę pozycję. Smólski źle się czuje w otoczeniu internacjonalistów. Jemu również odpowiada bardziej gra w barwach własnego klubu. Barański, gracz efektywny ale mało produktywny, musi mieć przy sobie innego łącznika aniżeli Cieślak. Dlatego trzeba wypróbować „nowe gwiazdy” jak Wiśniewskiego z Polonii bytomskiej, włączyć zastępcę Barańskiego w AKS-ie, który wspaniale spisał się w Rybniku. Kalusa.

ZESPÓŁ „A” w następnym meczu powinien grać w następującym składzie: Janik — Gedlek, Barwiński — Jabłoński, Parpan, Suszczyk (Gajdzik) — Baran, Gracz, Czapczyk, Cieślak, (Kalusa).

ZESPÓŁ „B”: Skromny — Włodarczyk, Janduda — Jabłoński II, Szczurek, Janik — Przycherka, Białas, Spodzieja, Szewczyk (Różankowski), Barański.

W Krakowie w meczu czwartkowym, składy były następujące:

TEAM „A” (niebiescy): Janik — Barwiński, Flanek (po przerwie Janduda) — Waśko, Parpan, Jabłoński II — Cisowski (po przerwie Przycherka) Gracz, Alszler (po przerwie Cebula), Cieślak, Bobula.

TEAM „B” (białi): Skromny — Włodarczyk, Janduda (Flanek) — Suszczyk, Szczurek, Janik — Przycherka (Cisowski), Baran, Gruner, Białas, Smólski (Barański).

Przed meczem czwartkowym nasi piłkarze-olimpijczy, złożyli na stadionie Wisły PRZYRZECZENIE OLIMPIJSKIE. Po defiladzie, nastąpił uroczysty moment złożenia przyrzeczenia olimpijskiego przez następujących zawodników:

Cisowski, Flanek, Filek, Gracz, Jurowicz (Wisła), Alszler, Cebula, Cieślak, Przycherka, Suszczyk (Ruch), Bobula, Jabłoński II, Parpan (Cracovia), Barański, Janduda (AKS), Baran, Włodarczyk (LKS), Skromny, Szczurek, Waśko (Legia), Barwiński (Tarnovia), Janik (Pogoń, Katowice), Białas (ZZK) Smólski (Warta), Janik (Rymer).

Do zebranych na środku boiska przemówił członek zarządu PZPN-u i prezes KOZPN-u Filipkiewicz, podnosząc, iż PZPN zaliczył piłkarzy do grupy olimpijskiej i apelował O GODNE SPORTOWCA ŻYCIE W OKRESIE PRZEDOLIMPIJSKIM I O JAK NAJLEPSZE REPREZENTOWANIE

Team „A”-Team „B” 3:2 (1:0)

Ogólny wynik meczu 3:2 (1:0) dla Teamu A, który zdobył wszystkie trzy bramki przez Cieślaka — podczas gdy dla Teamu B, zdobywcami goali byli: Baran (z karnego) i Suszczyk (po kornarze).

Jeśli idzie o ocenę zawodów, to obaj bramkarze zadowolili na ogół. Janik zaimpomował widowni bardzo efektywną obroną dalekiego wodnego bitego przez Białasa w ostatnich minutach gry, oraz wielokrotnym ofiarnym rzuceniem się pod nogi napastników przeciwnika. Skromny mniej efektywny, miał trudniejsze zadanie wobec słabszej gry obrony i pomocy Teamu B.

Z obrońców najlepiej wypadł Barwiński. Jeden jedyny fatalny „kiks” mógł kosztować Team A. utratą bramki, jednak obrznięciem ślaski (Janik) naprawił błąd swojego partnera, wybiegając przytomnie i zmuszając Grunera do strzału obok bramki.

Bardzo dobrze spisywał się Janduda, który znalazł uznanie w oczach kpt. związkowego, czego wyrazem był „awans” do Teamu A, po przerwie.

BARW POLSKI NA NADCHODZĄCYCH IGRZYSKACH W LONDYNIE. W imieniu zawodników powtarza tekst przyrzeczenia olimpijskiego kpt. drużyny reprezentacyjnej PZPN-u z mjr. Schneidrem i kpt. związkowym Alfusem, prezesi krakowskich klubów i przedstawiciele podokręgów. Na trybunie zaś widzieliśmy podczas tej uroczystości przedstawicieli władz miejskich z wiceprezydentem St. Dziwilkim, oraz przedstawicieli Wojska z mjr. Hubertem na czele.

Bezpośrednio potem rozegrano zawody:

Włodarczyk wchodzi „coraz lepiej w uderzenia”, natomiast Flanek nie może jeszcze dojść do zesztorocznej formy.

Z pomocników, obaj środkowi, na równym poziomie, natomiast ze skrajnych, najlepszym był Janik. Dobra gra Suszczyka przed przerwą znalazła potwierdzenie w drugiej części zawodów, na co nie bez wpływu była „świeżość” Barańskiego.

W napadzie, poza Graczem, wszyscy słabsi, aniżeli to można sądzić z nazwiska. Cieślak był szczęśliwym strzelcem, nie mniej jednak ani razu nie potrafił celowo współgrać ze skrzydłowym. Baran gubił się sam na hiperkombinacjach, a 2 strzały z dalszej odległości wypadły wprost kompromitująco. Cisowski obsługiwany naleźycie przez Gracza, szedł po swojemu, bez żadnego efektu. O Alszlerze, Cebuli, Grunerze i Bobuli powiedzianym na wstępie.

Doskonałym sędzią był Bartyzel. Widzów mimo niepogody i przejmującego zimna około 4.000.

boisku, po kornarze bitym przez Lecha. Wynik ten utrzymuje się do przerwy pomimo stałej przewagi Wiczystej, której napastnicy nie wykorzystują licznych sytuacji podbramkowych.

Po przerwie w dalszym ciągu napastnicy Wiczystej przesiadują na polu karnym Grobli. Dopiero w 18 minucie po centrze Lecha pomocnik Grobli dość nieszczęśliwie chce wolejem wykopać piłkę, którą umieszcza w własnej bramce. „Samobójcza” ta bramka deprymuje jeszcze bardziej zawodników Grobli, którzy w kilka minut później tracą jeszcze jednego gola strzelonego przez Kawulę. Przeprowadzony kontratak przynosi Groblom honorową bramkę strzeloną przez Cygana. W ostatniej chwili gry Kurek zdobywa czwartą bramkę, ustalając wynik dnia. Sędziował bardzo dobrze Domin.

W przedmeczku JUNIORZY WICZYSTEJ pokonali JUNIORÓW GROBLI 3:0 (0:0). Bramki zdobyli Skrzeczyński II 2 oraz Tekieła. Sędziował Kulesz.

Łagiewianka — Korona 2:1 (0:1)

Koronie „powinęła się” noga w meczu z Łagiewianką. W pierwszej połowie zawodów, grając z wiatrem, uzyskali gospodarze (Korona) prowadzenie, gdy Rychlik, wyzyskawszy nieporozumienie obrony odciągnął i z odległości kilku metrów strzelił nieuchronnie.

Po przerwie Korona przeszła do defensywy i długo utrzymywała zwycięski wynik dla siebie. Na 15 minut przed końcem zawodów w zamieszaniu podbramkowym po rzucie różnym, zdobył Liszka I wyrównanie. Przy stanie 1:1 nie wyzyskał Syrek rzutu karnego, podyktowanego za rękę Wojowskiego, co zdeprymowało drużynę tak, iż w chwilę potem, prawie że w identycznej sytuacji, jak przy pierwszej bramce, zdobył Lasek główką zwycięską bramkę dla Łagiewianki.

Składy drużyn: ŁAGIEWIANKA: Liszka II — Niekażia, Horabik — Opoczko — Wojowski, Kedra — Żyła, Olszewski I, Lasek, Liszka I, Antosiewicz. KORONA: Jurowicz — Siomka, Syrek — Pawlik, Rusin, Cygan — Plegra, Urbaczek, Stachowicz, Rychlik, Grabiec. Sędziował dobrze Bogdanowicz.

Podgórze — Prokocim 3:2 (2:0)

BRAWO CRACOVIA! — krzyknął któryś z dowiecznych widzów pod adresem Podgórza, przyglądając się z zaciekawieniem walce drużyny gospodarzy z outsiderem tabeli, Prokocimem.

Okrzyk ten był uzasadniony o tyle, że jedynastka Podgórza wystąpiła w tradycyjnych barwach Cracovii, a dzwigając to „odpowiedzialne brzemie”, spisywała się b. ładnie. Płynne akcje napastników tej drużyny następowały z błyskawiczną szybkością, stwarzając groźne sytuacje, mogące lada chwila przynieść bramkę. Nic też dziwnego, że zawodnicy Prokocimia, usunęli się całkowicie do defensywy ograniczając się jedynie do bojaźliwych i sporadycznych wypadków.

Ustawiczne boje pod bramką Prokocimia przyniosły wreszcie owoc drużynie przeciwnika.

Winę ponosi tutaj bramkarz gości, który ufając, że silny wiatr znieśli strzał Uznańskiego na aut bramkowy zlekceważył sytuację a jego późniejszą interwencją (piąstkowaniu) przeszkodził środkowemu napastnikowi Feref górnym strzałem. Piłka przekroczyła bramkarza i znalazła się w sieci.

Od tej chwili tempo gry się wzmagają a Podgórze nie tylko że nie dopuszcza przeciwnika do strzału, ale przede do podwyższenia wyniku. Przewaga tej drużyny uwidacznia się z każdą sekundą. Ciągłe zamieszanie podbramkowe. W czasie jednego z nich obrońca Prokocimia zawiął rękę, a pewnie ekzekwowana jedynastka, przez lewego łącznika Hausnera daje powód do przypuszczenia, że Podgórze „lekkko” wygra.

Tymczasem po przerwie do głosu dochodzą goście a zmęczeni (kondycja) zawodnicy Podgórza przejmują pozycję defensywną. Prokocim odżył. Atakuje, a coraz częściej i z widocznym wysiłkiem zażegnane niebezpieczeństwo, przez doskonałego obrońcę Jarczyka, na którym spoczywał cały ciężar defensywy, dowodzą, że wygrana Podgórza nie jest pewnikiem. Wątpliwość ta potęguje się w momencie, kiedy to outsider zdobywa wreszcie punkt przez prawoskrzydłowego Chalupkę. Silny strzał tego napastnika z trudem chwytą bramkarza a atakowany przez środkowego, chroni się w głąb bramki przekraczając linię. Gra przybiera na tempie i staje

Chelmek umacnia swoją pozycję lidera

Chelmek—Zwierzyniecki 1:0 (1:0)

Pojedynek między liderem A-klasy krakowskiej Chelmem, a wiceleaderem Zwierzynieckim, zakończył się zwycięstwem tego pierwszego w stosunku 1:0 (1:0). Drużyny wystąpiły w następujących składach:

Chelmek: Łuszczynski, Guzda, Plińska, Zatorski, Gach, Płasiński, Macak, Obtułowicz, Zatorski II, Walczak Borowski.

Zwierzyniecki: Piekto, Dudek, Panek J., Panek W., Dudek M., Baran, Wawrzusiak, Konopek, Ostrowski, Panek K., Weska.

Zwierzyniecki pomimo przegranej wypadł lepiej od swego przeciwnika. W drugiej połowie zawodów gościł prawie bez przerwy pod bramką Chelmka. Zawodziła jednakże dyspozycja strzałowa napastników. Przy odrobinie szczęścia Zwierzyniecki mógłby wygrać. Wawrzusiak kilkakrotnie zaprzępscił dogodną sytuację, a po przerwie w 17 min. Konopek będąc sam na sam z bramkarzem — strzelił w aut. Chelmek zadowolony z dużej mierze zwycięstwa doskonale grającemu triu obronemu z Łuszczynskim w bramce na czele, który obronił szczęśliwie kilka groźnych strzałów. W ataku oba skrzydła grały lepiej od trójki środkowej. Na specjalne wyróżnienie zasługuje Borowski, którego niebezpieczne raidy nosiły zawsze zarodek bramki, ostentacyjnie zdobyte. Bardzo błado wypadła pomoc, zbyt cofająca się do tyłu, przez co między atakiem a obroną Chelmka wytworzyła się luka.

Przebieg zawodów nosił typowy charakter walki o punkty, ostrej i trochę nerwowej. Ofiarą jej padł nawet sędzia, „kopnięty” zresztą chyba niegroźnie zamaz po przerwie. Przed przerwą gra jest bardziej wyrównana, jednak z przewagą Zwierzynieckiego. W 19 min. Piekto ładnie broní strzał Obtułowicza, ale już za 8 minut kapituluje przed colną bombą Borowskiego. Zwierzyniecki rusza teraz energicznie do ataku i wydaje się, że wyrówna. W 35 min. piłkę otrzynał Wawrzusiak, podciągając pod bramkę Chelmka i ostro strzela, ale Łuszczynski jest na stanowisku i broní pięknie Robinsona na róg. — Tuż przed przerwą także zawodnik broní niebezpieczny górny strzał. Po przerwie Zwierzyniecki przeważa zdecydowanie. — Przed bramką

Chelmka tworzy się często zamieszanie wyjaśnione interwencją bramkarza, lub... rzutem wolnym. Atak Zwierzynieckiego zbyt zwlekał z oddaniem strzału, za dużo kombinując w rezultacie czego zwykłe tracił piłkę, nie zdobywając upragnionej bramki. Pod koniec gra on przez chwilę w dziewiątkę wskutek kontuzji dwóch graczy, Chelmek w tym czasie atakuje, ale również bezskutecznie. Gra kończy się jednak znów na połowie gości. Sędziował Prys. Widzów około tysiąca.

Dąbski — Fablok 3:0 (1:0)

Do powyższego spotkania drużyny wystąpiły w następujących składach:

FABLOK: Radosz — Chelczyński, Bromkosz — Hliżyk, Głowacki, Kuszewski — Stankiewicz, Oliwa, Wójtowicz, Palik, Walczyk.

DĄBSKI: Bębnek — Nalepa, Mastek — Żupnik, Trynka, Minek — Soczyński, Kumela, Boczarowski, Kofin, Samel.

Dąbski zrehabilitował się przed własną publicznością za poniesioną porażkę w ubiegłą niedzielę w Mościcach. Wynik dzisiejszego meczu nie odzwierciedla przebiegu gry, albowiem drużyna Fabloku była dużo lepsza i jako całość górowała nad Dąbskim. Zwycięstwo Dąbski może zawdzięczyć dobrze grającym obrońcom Nalepie i Mastkowi oraz niezawodnemu bramkarzowi Bębnekowi. U zwycięzców szwankował atak; brak było zgrania, razła niedokładność podań, a prawoskrzydłowy Samel to coś a la Cisowski z Wisły: szybki i niebezpieczny przebojowiec, ale grający bez głowy. Bramki strzelone przez niego to raczej dzieło przypadku w zamieszaniu podbramkowym. Fablok, który do przerwy narzucał szybkie tempo ma przewagę, lecz wszystkie zakusy na bramkę przeciwnika kończyły się na obrońcach Dąbskiego.

Jedno trzeba zaznaczyć, że drużyna chrzanowska przy stanie 2:0 wcale się nie załamala i prowadziła nadal grę otwartą.

Bramki dla zwycięzców uzyskali Samel 2 i Boczarowski 1.

Mościce — Garbarnia 3:0 (2:0)

Tarnów (tel. wł.) Rozegrany w Mościcach mecz o mistrzostwo klasy

„A” KOZPN przyniósł zwycięstwo gospodarzom, którzy przewyższali przeciwnika we wszystkich liniach. Jedynie bramkarz Garbarni, Stefaniszyn dorównywał swojemu vis a vis. Bramki zdobyli: Górski (2) przed pauzą i Grzebieluk. Sędziował prof. Młynarski.

Szczakowianka — Cracovia 4:2 (1:1)

Szczakowa (tel. wł.). Przez cały przeciąg zawodów gra żywa i interesująca. Rezerwa Cracovii zaprezentowała się w Szczakowej z jak najlepszej strony demonstrując piękną technicznie grę.

Szczakowianka wystąpiła do tych zawodów bez Nieużyły i Nowotnego. Wyróżnili się w Szczakowianki Tokarski w obronie, w Cracovii zaś Dycjan.

Strzelcy bramek: Stadler E. (2), Janigen i Fuchs dla Szczakowianki; dla Cracovii Dycjan (2). Sędziował Burgot.

Wiczysta — Groble 4:1 (1:0)

WICZYSTA: Nocek, Mydlak, Michałik, Piekarski I, Górecki, Tomczyk, Kawula, Guzik, Walicki, Kurek I, Lech.

GROBLE: Terlecki, Sochacki, Miksa, Dołhon, Mydlarczyk, Piszczek, Kaleta I, Panas, Lichón I, Madryga, Cygan.

Groble osłabione brakiem swoich najlepszych zawodników a to: Nastaborskiego, Kalety, Kiroka, Zajaczkowskiego i Kasprzyckiego, przegrały z Wiczystą. Na wyróżnienie zasługują jedynie niezły bramkarz Terlecki, Sochacki oraz Piszczek w pomocy.

Wiczysta stanowi dobrze zgraną całość, przy niezłym opanowaniu technicznym zawodników. Wśród nich znajdują się zawodnicy, którzy zasługują na szczególną uwagę. Są nimi doskonały skrzydłowy Kawula, mający dobry ciąg a bramkę poparty ostrym i niebezpiecznym strzałem, spokojny i zdecydowany obrońca Michałik oraz niezły Piekarski I w pomocy. Zawody stały na dobrym poziomie, przy przewadze Wiczystej. Od pierwszej minuty gry Wiczysta przemija inicjatywę w swe ręce i swymi licznymi atakami niepokoi bramkarza Grobli. Pierwsza bramka pada ze strzału Kawuli, najlepszego zawodnika na

się typową „gra w kości”. „Trup pada gesto”, a jeszcze częściej interweniuje gwizdek sędziego.

Prokocim dąży za wszelką cenę do wyrównania, a jego przeciwnik do podwyższenia wyniku.

I tym razem zespół podgórzński jest pierwszym zdobywcą punktu.

Jarczyk dalekim wykopem daje piłkę śr. pom. Dzierwie, a ten nieuchronnie strzela. Piłka odbita od wewnętrznej strony słupka pada w bramkę. W odpowiedzi zespół Prokocimia wyteża wszystkie siły by zmniejszyć kłeskę, co w efekcie przynosi zamieszanie pod bramką Podgórze, rezultat w postaci karnego, który pewnie „aplikuje” przeciwnikowi śr. napastnik Ochoński.

Jeszcze parę zażartych obustronnych ataków i głos gwizdka doskonałego sędziego Michałaka dał kres tej ostrej a bezkrwawej walce.

(J. L.)

Wisła Ib - Tarnovia Ib 0:0 (0:0)

Wynik bezbramkowy kompromituje oba napady, które częstowały się nawzajem w psuciu dogodnych sytuacji podbramkowych. Do pauzy Tarnovia grała z wiatrem i mając doskonałą linię pomocy, przeważała zdecydowanie. Po przerwie rolę się zmieniły, w tym okresie Lyka i Jankowski spudłowali kilkakrotnie fatalnie, a strzały innych papastników wyłapywał dobrze broniący bramkarz Tarnovii Gryniiewicz.

Z drużyny krakowskiej wyróżnić trzeba Kubika w obronie i Snopkowskiego w pomocy, w Tarnovii lewego pomocnika Potepę i napastnika Filipowicza.

Sędzia Sadzik miał ułatwione zadanie wobec fair gry obu drużyn.

Tabela krakowskiej A kasy

Table with 4 columns: Rank, Name, Goals, Points. Lists players like Chelmek, Zwierzyniecki, Feblok, Mościce, Szczakowianka, Dąbski, Groble, Korona, Wiczysta, Podgórze, Lagiewianka, Prokocim.

Zawody towarzyskie

Dalín - Legia 5:3 (0:2)

Myślenice (tel. wł.) Towarzyskie zawody między miejscowym Dalínem a RKS Legią z Krakowa zakończył się zwycięstwem Dalína, choć drużyna krakowska prowadziła do przerwy 2:0. W tym okresie krakowianie gnali z wiatrem, który po przerwie był sprzymierzeńcem gospodarzy. Użytki oni w ciągu 25 minut 5 bramek ze strażów Baścika (3), Święcha III i Łomzka - „samobójcza” dla strzelcami byli: Królikowski (2) i Zwierowski.

Liga koszykowa

Wisła - TUR 66:35 (22:16)

„Powtórka” meczu mistrzowskiego w lidze koszykowej przyniosła Wisłę, która wystąpiła do tych zawodów w najsilniejszym swoim składzie ze Stokiem i Arletem na czele, wysokie zwycięstwo.

Do przerwy, grano w wolnym tempie i na słabszym poziomie - po przerwie jednak Wisła ujęła inicjatywę w swoje ręce i podwyższywszy tempo, zdobyła przez Stok dużą ilość punktów. W międzyczasie Kowalówka musiał opuścić boisko za osobiste i w tym czasie TUR poprawił znacznie wynik. Pod koniec zawodów drużyna łódzka opadła z sił, co wyzyskała Wisła, zdobywając w ciągu 2-ch minut 10 koszy.

W drużynie zwycięskiej wyróżnił się: Stok, Pawlik i Arlet - u pokonanych Mokwiński.

Punkty dla Wisły zdobyli: Stok 34, Arlet 14, Pawlik 10, Kowalówka 8, Krakowski 2, - dla TUR-u Mokwiński 16, Skrocki i Karpiński po 6, Michałak 4, Kuleczycki 2 i Sliaczak 1.

IKS (Wrocław) - Wisła 11:5

Wrocław (tel. wł.) W towarzyskim meczu pięściarskim bokserzy Wisły przegrali z IKS-em 5:11. Punkty dla Wisły zdobyli: Matula wygrywając z Boguckim, Zbik remisując z Ciechwierzem i Ryś zwyciężając na pkt. Włodzkiego.

Zjednoczenie - Grochów 9:7

Bydgoszcz (tel. wł.) Drużynowy mistrz Pomorza wygrał z Grochowem, osłabionym brakiem Patory i Koleczyńskiego. Najładniejszą walkę stoczył Wikliński (Zj.) z Tomczyńskim w w. półśredniej. Zwyciężył na pkt. Wikliński.

Wierkiewicz zdobywa puchar przechodni

Poznań (tel. wł.) Rozegrany w Poznaniu doroczny bieg na przełaj o puchar przechodni wojewódzkiego zarządu ZWM zgromadził na starcie 39 zawodników. Po raz trzeci z rzędu nagrodę przechodnią zdobył w dobrym czasie Wierkiewicz (Warta) - 6:53 min. 2) Płotkowiak (Drukarz) o 80 m w tyle. 3) Graczyk (Zryw, Konin). 4) Bartecik (Szamotulski KS). 5) Nowak (ZZK Krotoszyn).

Skawinka - Wieliczanka 2:2 (2:2)

Mecz towarzyski 2-ch drużyn prowincjonalnych zakończył się remisowo. Skawinka, mając dużą przewagę po przerwie, mogła w tym okresie rozstrzygnąć zawody, lecz nie wyżyła nawet rzutu karnego. Strzelcy bramek: Dziedzic i „samobójcza” dla Skawinki, a Pazdro i Strzelec (karny) dla Wieliczanki.

Legia-Garbarnia 13:3

Rozegrane w sobotę w Krakowie zawody bokerskie pomiędzy WKS Legią a Garbarnią przyniosły wysokie zwycięstwo pięściarzom warszawskim. Poszczególne walki były żywe i interesujące. Jako całość Legia zaprezentowała się doskonale. Widać u niej dobre przygotowanie kondycyjne. W barwach Garbarni wystąpili w tych zawodach Leniocha (Korona) i Szymula (Korona), oraz Pieniązek (Groble). Ten ostatni wywalczył dla miejscowych jedyne zwycięstwo. Mecz cechowała naprawdę towarzyska atmosfera.

WYNIKI POSZCZEGÓLNYCH WALK:

W. musza: Jednaszewski (L) zdobywa dla swoich barw pierwsze dwa punkty v. o., wskutek naciągania Leniochy (G). Walka towarzyska zakończyła się remisem. Zawodnik krakowski był lepszy, jednak w drugiej rundzie zamknął kilka silnych ciosów, idąc dwukrotnie na deski, co wywarło wpływ na ogólny wynik.

W. piórkowa: Flisiak (L) zwyciężył na punkty Romka (G). Zawodnik warszawski przeważał zdecydowanie.

Zryw (W-wa) drużynowym zwycięzcą w biegu na przełaj

Inauguracją tegorocznego sezonu lekkoatletycznego w Warszawie był bieg na przełaj zorganizowany przez stołeczny Zryw w ramach światowego Tygodnia Młodzieży Demokratycznej.

W biegu wzięło udział 200 zawodników i zawodniczek.

Bieg w konkurencji żeńskiej na dystansie ok. 1000 m wygrała Osówna (Legia) w czasie 5:08,3, przed Kamińską (TUR) - 5:11,1 i Marciński (TUR) - 5:18,6 min. Na 30 zawodników ukończyło bieg 19-stu.

W biegu juniorów startujących na dystansie 900 m 1-szym był Niewiadomski w czasie 3:17,3; 2-gi Niewiadomski R. 3:17,4 (oba ZWM Praga).

Bieg na 2000 m wygrał Peterleitner (ZWM Grochów) 9:45,2. Drugie miejsce zajął Hwiniak (TUR) 9:45,33.

W najatrakcyjniejszej konkurencji a to w biegu seniorów zwyciężył jak było do przewidzenia Ozałkowski (Syrena) - 11:13 min. przed swym kolegą klubowym Błuszcem - 11:24.

W punktacji drużynowej kolejność była następująca:

Mężczyźni: Zryw (W-wa) - 1189 pkt., przed OM TUR (W-wa) 133 pkt. i Syrena 162 pkt.

Kobiety: Zryw (W-wa) - 103 pkt., 2) OM TUR (W-wa) 163 pkt. i WKS Legia 19 pkt.

Szczecin - Poznań 10:6

Międzymiastowy mecz boksenki rozegrany w Szczecinie, dał zwycięstwo gospodarzom nad osłabionym brakiem pięściarzy Warty, zespołem Poznania.

W ostatnim starciu Romek zaczął atakować, jednak nie udało mu się odrobić utraconego dystansu.

W. lekka I: Wdowiak (L) walcząc defensywnie i tylko od czasu do czasu przeprowadzając gwałtowne „naloły” (połączone oczywiście z „bombardowaniem”) wypunktował Rapa-cza (G).

W. lekka II: Wąsik (L) zwyciężył wysoko na punkty Kapkę (G). Walczący z angielską flegmą warszawiak i wykazujący przy tym doskonałą kondycję w III rundzie „obrabia” pięściami Kapkę, któremu należy się uznanie za wytrzymałe walki do końca.

W. półśrednia: Kniga (L) zremisował z Chodorowskim (G). Walka miała żywy przebieg. Chodorowski nadrabiał braki techniczne tzw. „gazem” i atakując bezustannie przeciwnika zdobył punkt dla swojej drużyny.

W. średnia: Olszewski (L) dysponujący bardzo silnym ciosem zwyciężył na punkty Filipkiewicz (G).

W. półciężka: Nowak (L) wypunktował Szymulę (G). Zawodnik Korony walczył bardzo ładnie i chociaż w III rundzie mocno „oberwał” zasłużył przynajmniej na remis, czemu wyraz dała publiczność w sposób dość przenikliwy i nadwyrażający bębniący w uszach. Walka była przez cały czas szybka i ostra. Można ją śmiało zaliczyć do jednej z najładniejszych.

W. ciężka: Rutyna i technika Pieniązka (G) odnosi zwycięstwo nad siłą fizyczną Grzelaka (L), który przegrywa walkę silnie krwawiąc.

Sędziował na ringu Bogdanowicz. Na punkty Stawiarczyk. (W. W.)

Pravidlowe rozwiazanie Konkursu P. K. Ol.

„ZGADNIJ - KTO WYGRA?”

- 1. Garbarnia-Legia
2. Polonia-Cracovia
X ZZK-Wisla
2 LKS-Ruch
2. AKS-Warta
1. Rymer-Tarnovia
1. Polonia (Byt.)-Widzew
2. Zwierzyniecki-Chełmek
X Sarmacja-RKS Zagłębie
2. Boruta-ZZK (Łódź)
1. Marymont-Grochów
2. Śląsk (Świętoch.) - Naprzód (Lipiny)

Napierała zwycięża

Warszawa (tel. wł.). Na inaugurację sezonu kolarskiego rozegrano w stołnicy wyścig kolarski na dyst. 25 km, który przyniósł zwycięstwo Napierała (Sarmata) 1,01,20 przed Siemińskim (Elektryczność).

Co słycać w Tarnowie?

Podokręg tarnowski KOZPN dotychczas nie urzęduje i wiele pism nadesłanych przez poszczególne kluby nie może doczekać się załatwienia.

KOZPN powinien wreszcie uregulować powyższą sprawę, tym bardziej, że rozgrywki o mistrzostwo Klasy B powinny się rozpocząć w dniu 4 kwietnia.

Delegatura Kolegium Sędziów rozpoczyna w najbliższym czasie kurs dla kandydatów sędziowskich.

Dotychczas zgłosiło się 13 kandydatów. Między innymi figurują: Jan Kwiatkowski, sekretarz Związków Zawodowych; por. Władysław Pirych, referent PW i WF; Marian Hajdzicki, kier. Ref. Kult. ze starostwa.

Nikt nie odgadł wyników więc jeszcze wyższe nagrody w konkursie Startu na wyniki drużyn krakowskich

Niespodzianki, można powiedzieć sensacje - 2-giej niedzieli mistrzostw ligowych rodzaju remisu Wisły w Poznaniu, czy przegranej Tarnovii w Rybniku sprawiły, że w drugim z kolei konkursie, ogłoszonym na wyniki drużyn krakowskich, nie ma również kuponów z trafnymi odpowiedziami.

Mimo, że ogół uczestników konkursu opowiedział się za zwycięstwem Cracovii w meczu przeciwko warszawskiej Polonii i mimo, że na ogół typowano Garbarnię jako zwycięzcę spotkania: Garbarnia - Legia, (najczęściej był tu wynik 3:1 dla Garbarni), to z ogólnej liczby kuponów wyłoniliśmy zaledwie następujące trafne wyniki: Garbarnia - Legia 1:0 (0:0) p. Ziemiański oraz Rymer-Tarnovia 3:0 pp. Br. Mandekl, A. Gawlik i A. Berski - wszyscy z Krakowa.

W tych warunkach, jury sądu konkursowego zdecydowało i tym razem nie przyznać nikomu żadnej z nagród, a PODWYŻSZYĆ DO KWOTY:

zł. 10.000 (I nagroda)

w następnym, 3-cim z kolei konkursie „Startu” na wyniki drużyn kra-

kowskich w Święta Wielkanocne.

Jak wiadomo, przeciwnikami Cracovii i Wisły będą doskonałe drużyny czeskie: „Slezka Ostrava” i „Zilina”. Cracovia rozegra ze „Slezką Ostrawą” 2 mecze tj. w niedzielę i poniedziałek, Wisła przeciw „Zilinie” tylko w poniedziałek.

Wobec tego, 4-tą rubrykę konkursu stanowi mecz o mistrzostwo Klasy A: Fablok - Mościce w dniu 29 marca na boisku Fabloku.

Regulamin konkursu pozostaje niezmienny, a nagrody stanowią:

- I. zł 10.000 i karta wstępu na zawody w Parku Gier K. S. Cracovia,
II. zł 7.000 i karta wstępu na stadion Wisły,
III. zł 5.000 i karta wstępu na boisko Garbarni
IV. zł 2.000 i
V. zł 1.000.

Przypominamy, że do każdego kuponu należy dołączyć opłatę zł 20. Termin składania kuponów konkursowych upływa w dniu 27 marca o godz. 12-tej.

Kupony należy złożyć osobiście lub przesać pocztą pod adresem: redakcja „Start”, Kraków, Basztowa 15, II p.

Konkurs zgadnij kto wygra?

Table for the 'Zgadnij kto wygra' contest. Columns: Kolumna A, B, C. Rows: 1. Wa rta (Poznań)-Cechie (Karlin) niedziela, 2. AKS (Chorzów)-Haladas (Budapeszt), 3. Łódzki KS- KS Trnava (Trnava), 4. Ruch (Chorzów)-Zilina (CSR), 5. Polonia (W-wa)-Nusle (Praga), 6. Cracovia-Slezska Ostrava (CSR), 7. Warta (Poznań)-Cechie (Karlin) poniedziałek, 8. Wisla (Kraków)-Zilina (CSR), 9. Legia (W-wa)-SK Nusle (CSR), 10. Piast (Gliwice)-Ruch (Chorzów), 11. Reprezentacja Kutna-Widzew (Łódź), 12. Partyzant (Kielce)-Radomiak.

Nazwisko i imię

Adres

Numer kuponu sprzedano znaczków olimpijskich po 20 zł.

(wypełniają punkty sprzedaży znaczków olimpijskich)

- 1. Warta (Poznań) gra w niedzielę i poniedziałek z Cechie oba te spotkania są w kuponie wyraźnie oznaczone. Należy wobec tego przewidywania swoje podawać ściśle na niedzielę i poniedziałek.
2. Firmy przyjmują kupony do czwartku dnia 25 marca godz. 17-ta. Zgłoszenia wygranych należy składać do środy 31 marca godz. 17. Ogłoszenie przyznanych nagród nastąpi w sobotę 3 kwietnia br.

Kupon konkursowy

NA WYNIKI MECZÓW PIŁKARSKICH W ŚWIĘTA WIELKANOCNE

CRACOVIA-SLEZKA OSTRAVA 28.II wynik ogólny ... wynik do przerwy ...

WISLA-ZILINA 29.III wynik ogólny ... wynik do przerwy ...

CRACOVIA-SLEZKA OSTRAVA 29.III wynik ogólny ... wynik do przerwy ...

FABLOK-MOSCICE o mistrz. kl. „A” wynik ogólny ... wynik do przerwy ...

Imię i nazwisko

Adres

Nr. Podpis